

Lucie Křápková: Proměny Faidřina vyznání lásky

Školiteľský posudok k bakalárskej diplomovej práci

Diplomantka Lucie Křápková sa rozhodla pre zaujímavú, no nie jednoduchú cestu. Vo svojej bakalárskej diplomovej práci si za predmet výskumu zvolila premenu Faidrinho mýtu, respektíve motív vyznania lásky Faidry k nevlastnému synovi Hippolytovi. Vrstevnatosť a interpretačnú rôznorodosť tohto vyznania sleduje na štyroch vybraných príkladoch dramatických textov (Euripidov Hippolytos, Senecova Faidra, Racinova Faidra a Kaneovej Faidrina láska).

Autorka v úvode zoznamuje zo základnými definíciami mýtu a archetypu, pričom dôraz kladie na archetyp Faidry a stručne načrtne dôvody, pre ktoré si vybrala práve konkrétne texty. Jadro práce tvoria štyri rozsiahlejšie kapitoly, ktoré sa venujú jednotlivým textom z hľadiska formálnej a jazykovej výstavby, charakteristike autorskej poetiky a doby vzniku diel.

Křápková v každej kapitole sleduje a analyzuje vývoj vzťahu medzi postavami (a jednotlivých postáv samotných)– Faidrou a Théseom, Théseom a Hippolytom, Faidrou a Hippolytom, ktoré sú vždy charakterizované vybranou citáciou z textov. Už tým diplomantka naznačí, akou optikou nazerá na tieto jednotlivé vzťahy a koniec-koncov i texty. Túto štruktúru dodrží pri analýze každého dramatického textu, všíma si a pozornosť ale venuje i ďalším postavám, napríklad postave Faidrinej dôverníčky Oinony v Racinovej adaptácii. Svoje tvrdenia formuluje na základe podrobnej analýzy dramatického textu, a súčasne neobchádza ani dobový a kultúrny kontext, čím sa jej viacmenej podarí obhájiť voľbu konkrétnych textov. Vo všetkých totiž nájde spoločné i odlišné aspekty. Tie následne zhrnie v záverečnej kapitole pod názvom Proměny vyznání lásky. V tej okrem iného autorka otvára i ďalšie možnosti výskumu, napríklad z hľadiska náboženského alebo sociologického a rodového.

Lucie Křápková pracovala s množstvom zdrojov, jej primárnym nástrojom ale boli dramatické texty, respektíve vybrané preklady. Okrem poznámky k voľbe slovenského prekladu hry Sarah Kane. ale v práci autorka jednoznačne nepíše, prečo pri Euripidovi a Racinovi zvolila konkrétne preklady. Istou slabinou práce je i to, že sa autorka vyhla podrobnejšej analýze vzťahu Hippolyta a Aricie v Racinovej adaptácii (a ostala len pri povrchnejšom opise vývoja Hippolyta od mizogýna k zamilovanému mužovi) alebo Faidry a jej dcéry Strofé v hre Sarah Kane, čo je v rámci archetypu a mýtu mimoriadne zaujímavým posunom.

V práci sa nájdu i mnohé zjednodušenia, predovšetkým v úvodných častiach kapitol, kde autorka často sklzáne do dojmologických tvrdení, nevyhne sa klišé alebo obecným frázam. Miestami práca zápasí s formálnymi nedostatkami (preklepy, opakovanie slov, atď) a objavia sa i štylistické rezervy. Napriek týmto výhradám ale diplomantka splnila tému i nároky, ktoré sa kladú na bakalársku diplomovú prácu a preto ju odporúčam k obhajobe a navrhujem známku:

Mgr.art. Eva Kyselová, PhD.
V Prahe, dňa 31.8.2015